

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoE/67/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214215728
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4214215728.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej, v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Advocate s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnému: X. V., nar. XX. XXXX, bytom V., I. Z. XXXX/X, o vymoženie 359,83 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 01. júla 2015, č. k. 6Er/1120/2014-39, takto

rozhodol:

Odvolačiaci súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením zamietol súd prvej inštancie žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vychádzal zo zistenia, že exekučným titulom v konaní bol Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 1802/06 zo dňa 06. 06. 2006 vydaný na základe porušenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 22. 10. 2005. Vzťah medzi oprávnenou a povinným posúdil ako spotrebiteľský, aplikujúc naň ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3 a 5, § 54 ods. 1 a 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2008 Z. z. (ďalej v uznesení len „OZ“), § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Dôvodil, že súčasťou zmluvy o úvere boli aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré v článku 17 obsahovali rozhodcovskú doložku. Podľa nej všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., Karlovske rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761 (rozhodcovský súd), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných poriadkov rozhodcovského súdu a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom SR, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj sporu, ktorý vznikne z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacia podmienka tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu. Argumentoval, že cieľom rozhodcovskej zmluvy bolo dosiahnuť prejednanie prípadného sporu rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. Zastal názor, že rozhodcovská doložka v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu

pre exekučný titul v predmetnom konaní, spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že mu znemožnila zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponechala ho výlučne na vôli dodávateľa, t. j. oprávnenej. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal, pričom pri voľbe spôsobu riešenia prípadných sporov nemal na výber vzhľadom na splynutie rozhodcovskej doložky s ostatnými štandardnými zmluvnými podmienkami. Povinný mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým všeobecným obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Rezultoval, že rozhodcovská doložka bola neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a fakticky nútila spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Spotrebiteľ nemal skutočnú možnosť ovplyvniť samotnú existenciu a znenie rozhodcovskej doložky, pretože alternatíva riešenia sporov (okrem všeobecného súdu) pred konkrétnym rozhodcovským súdom mu bola de facto vnútená v adhéznej zmluve v rámci Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Rezultoval tiež, že neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe rozhodcovskej doložky, ktorá bola v rozpore s dobrými mravmi, bolo plnením, ktoré bolo v rozpore s dobrými mravmi. Tieto skutočnosti považoval za dostačujúce na záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky vzhľadom na zásadný dopad tejto zmluvnej podmienky na vzťahy medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Zvýraznil tiež, že rozhodnutie rozhodcovského súdu sa mu javilo ako zjavne formalistické, preberajúce argumenty žalujúcej strany. Rozhodcovský súd akceptoval okrem iného neprímeraný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne (91,25 % p. a.) z požadovanej sumy, ktorý považoval jednoznačne za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodcovský súd taktiež vôbec neriešil zjavnú neprímeranosť výšky odplaty za poskytnutý úver. Nevysporiadal sa dostatočným spôsobom v súlade s ním citovaným zákonom s inštitútmi zameranými na ochranu spotrebiteľa, a tým porušil kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa. Opierajúc sa o ust. § 45 ods. 1 a 2 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej v uznesení len „ZoRK“), § 44 ods. 2 Exekučného poriadku uzavrel, že vzhľadom na to, že rozhodcovská doložka bola v zmysle vyššie uvedených dôvodov neplatná, exekučný titul vydaný na základe takejto neplatnej rozhodcovskej doložky posúdil ako materiálne nevykonateľný, čo predstavovalo neodstrániteľnú prekážku brániacu vykonaniu exekúcie, preto žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol v celom rozsahu.

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie oprávnená, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vo svojom odvolaní uviedla, že právne posúdenie veci súdom prvej inštancie je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Poukázala na to, že ust. § 45 ods. 1, 2 Zákona o rozhodcovskom konaní (ďalej aj „ZoRK“) síce upravuje povinnosť exekučných súdov zastaviť exekučné konanie v prípade, ak rozhodcovský rozsudok ukladá povinnosť, ktorá odporuje dobrým mravom, avšak v štádiu rozhodovania o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmvanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu tak ako vyžaduje ust. § 34 Zákona o rozhodcovskom konaní, pričom preskúmvaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu (dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi). Podľa jej názoru v rámci exekučného konania súd nemôže zaujímať právne stanoviská a úvahy k výroku samotného exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku) a musí sa obmedziť len na také dôvody zastavenia exekúcie, ktoré majú povahu skutkovo zjavných dôvodov, t. j. nemôže sa jednať o dôvody právneho posúdenia veci. Svoj záver oprela aj o nález Ústavného súdu SR sp. zn. 5/2000. Postupom súdu v tejto veci a jeho výkladom ust. § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní dochádza podľa nej k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. Zdôraznila, že uzatvorila s povinným rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 a nasl. ZoRK formou samostatného právneho úkonu a na samostatnej listine. Poukázala na rozvázovacia podmienku zakotvenú v rozhodcovskej zmluve, v zmysle ktorej bola povinnému ponechaná možnosť obrátiť sa na všeobecný súd.

3. Povinný a súdny exekútor sa k odvolaniu oprávnenej písomne nevyjadřili.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej v uznesení len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenu osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP), a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie viazaný

rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávnenej nie je dôvodné. Preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Prijatím zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) s účinnosťou od 01. 07. 2016 došlo k zrušeniu zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (§ 473 CSP). Podľa prechodného ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Znamená to, že nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, a teda sa použije na všetky konania a to i na konania začaté pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku s výnimkami z tohto základného pravidla ustanovenými v § 470 ods. 2 CSP.

6. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR ako aj nálezmi Ústavného súdu SR. Mal za to, že všetky dôvody, ktoré oprávnená uvádzala v odvolaní vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom uznesení, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a druhoinsštančné konanie tvoria jeden celok.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnená svojím návrhom zo dňa 24. 05. 2014 požiadala súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o vykonanie exekúcie voči povinnému na vymoženie sumy 359,83 eura s príslušenstvom. Za exekučný titul označila Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 1802/06 zo dňa 06. 06. 2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11. 07. 2006 a vykonateľnosť 14. 07. 2006. Dňa 25. 08. 2014 doručil súdny exekútor súdu prvej inštancie žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ku ktorej pripojil i návrh na vykonanie exekúcie, Rozhodcovský rozsudok tvoriaci exekučný titul. Súčasťou spisu je i Zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 22. 10. 2005 spolu so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru „ďalej v uznesení len „VPPÚ“). Následne súd prvej inštancie preskúmaným uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

10. Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak je exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená. Odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že za návrh na začatie konania sa považuje návrh na vykonanie exekúcie ako aj žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Zo spisu nevyplýva, že by v exekučnom konaní bolo už rozhodnuté. Exekučný súd nerozhodoval o rovnakej žiadosti toho istého súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie identickej exekúcie týkajúcej sa rovnakých účastníkov. K tvrdeniu oprávnenej, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom odvolací súd dodáva, že v štádiu, pri ktorom súd skúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, súd v tomto štádiu nevykonáva dokazovanie, postačuje totiž,

aby boli rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených listín. Vzhľadom na uvedené, oboznamovanie sa s obsahom listín, ktoré je zamerané na posúdenie splnenia podmienok konania a predpokladov pre vyhoviecie žiadosti súdneho exekútora o poverenie na vykonanie exekúcie, nemusí vykonávať na pojednávaní. Súd pri zastavení exekúcie skúma existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie. Ak je na zistenie dôvodov potrebné vykonať dokazovanie, exekučný súd je povinný nariadiť pojednávanie. Ak je však možné rozhodnúť na základe právneho posúdenia veci bez vykonávania dokazovania, pojednávanie nie je potrebné. Exekučné konanie má charakter sporového konania, ktorý sa prejavuje v riešení prípadnej spornej otázky medzi oprávnenou a povinným, či možno vykonávať exekúciu. O tejto otázke rozhoduje exekučný súd v 3 rovinách a to, ako spor o začatie exekúcie, spor o zastavení exekúcie a odklad exekúcie. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade prvoinštančný súd nemal dôvod vo veci nariadiť pojednávanie, vykonávať dokazovanie na pojednávaní, preto ani túto vadu konania odvolací súd nezistil.

11. Podľa §9a Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 07. 2016 do 31. 03. 2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

12. Podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku účinného v čase začatia exekučného konania, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti, alebo postihuje majetok.

13. Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených (§ 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku).

14. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase začatia exekučného konania, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

15. Podľa § 243d ods. 2 Exekučného poriadku, na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead/, a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

16. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 04. 2017, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

17. Podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, v znení účinnom do 31. decembra 2014, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené, alebo odporuje dobrým mravom.

18. Podľa § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b/ alebo c).

19. Podľa 53 ods. 1 veta prvá, ods. 5 Obč. zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, nakoľko správne zistil skutkový stav a správne vec posúdil po právnej stránke. K dôvodu odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne právne posúdil predmetný vzťah ako spotrebiteľský, a teda mal povinnosť preskúmať, či plnenia, na ktoré povinného zaväzuje rozhodcovský rozsudok nevyplývajú z neprijateľných zmluvných podmienok. Spotrebiteľská zmluva je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V zmysle § 52 OZ za spotrebiteľa sa považuje fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Osoba, ktorá do postavenia odberateľa tovarov či služieb vstupuje konaním v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti je tzv. nespotebiteľom. Nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno je na dodávateľovi. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie a tiež považuje predmetnú zmluvu za spotrebiteľskú. Úver poskytnutý oprávnenou túto charakteristiku spĺňa. Dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo inej forme definuje zák. č. 258/2001 Z. z. ako spotrebiteľský úver. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré povinný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Vzhľadom na túto skutočnosť je nevyhnutné na uvedený vzťah použiť ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na spotrebiteľské zmluvy. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie a rozhodcovskú doložku zakotvenú v bode 17. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, v znení citovanom v bode 1. tohto odôvodnenia, považuje aj odvolací súd za neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, pretože toto zmluvné dojednanie nebolo individuálne dojednané, nakoľko je súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, povinný ich mohol len ako celok prijať alebo odmietnuť a spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej. Súd prvej inštancie teda správne postupoval, keď preskúmal v zmysle dôležitého záujmu štátu na rešpektovaní základného práva občana - spotrebiteľa na ochranu inter alia pred nekalými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ustanovenia vyplývajúce z Charty základných práv Európskej únie, a ktorým korešponduje povinnosť štátu garantovať vysoký stupeň ochrany práv spotrebiteľov a postarať sa, aby spotrebiteľov nečestné zmluvné podmienky nezaťažovali. Súd vzal správne do úvahy čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

21. Poukazujúc na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vo výroku vecne správne, keď žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol, a preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, na základe vykonanej lustrácie povinného v Registri obyvateľov SR, že už v čase vydania napadnutého uznesenia mal v povinný hlásený trvalý pobyt na adrese Komárno, Okružná cesta 2585/1. V zmysle § 234 ods. 2 CSP (podľa ktorého ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku) a podľa § 224 CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní ako aj iné zjavné nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania. V zmysle vyššie uvedeného odvolací súd opravil adresu trvalého pobytu povinného tak, ako je uvedené v záhlaví tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).